

17

විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයෙහි නව ප්‍රවණතා, නව ආගන්‍ථික හා නවීකරණයන්හි අවශ්‍යතාව

ආචාර්ය කරුණාසේන කොඩිකුචක්කු

ච) රක් ආචාර්යවරයෙකු වශයෙන් ද, තවත් වරෙක නිසි බලධාරී වශයෙන් ද, අනික් වරෙක උපකුලපතිවරයා වශයෙන් ද, මට සේවය කිරීමට භාග්‍යය ලැබුණු, විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ ඉහළ ප්‍රමුඛත්වයක් දරන ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයෙහි බාහිර උපාධිධරයන් උදෙසා පවත්වනු ලබන මෙම උපාධි සමර්පණෝත්සවයෙහි උපාධි ප්‍රදාන දේශනය පවත්වන ලෙස මා වෙත කරන ලද ආරාධනය මට කරන ලද සම්භාවනාවක් ලෙස සලකන අතර, එය ඉතා නිහතමානී ව ඉටු කරන්නට කැමැත්තෙමි.

හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල නායක ස්වාමීන්වහන්සේගේ මූලිකත්වයෙන් සහ නායකත්වය යටතේ 1873 වර්ෂයේදී කොළඹ මාලිගාකන්ද ප්‍රදේශයේදී පිහිටවනු ලැබූ විද්‍යෝදය පිරිවෙන, 1958 අංක 45 දරන විශ්වවිද්‍යාලය පනත යටතේ විශ්වවිද්‍යාලය තත්ත්වය ලබා 1959 සිට විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය ලෙස නම් කරනු ලැබීය. එහි ප්‍රථම උපකුලපති ධුරය හෙබවූ පූජ්‍ය වැලිවිටියේ ශ්‍රී සෝරත නාහිමියන්ගේ අප්‍රතිහත ධෛර්යය නිසා ම එවකට පැවැති අනෙකුත් විශ්වවිද්‍යාලයන් අභිභවනය කරමින් දියුණුවට පත්වීමට විද්‍යෝදය සරසවිය සමත් විය. පසුව සයවැනි පැරකුම්බා මහරජතුමා සිය මැණියන් වන සුනේත්‍රා දේවියට පින් පතා පැපිලියානේ ශ්‍රී සුනේත්‍රා දේවි පිරිවෙනට සහ සතු කොට පූජා කර තිබූ ගංගොඩවිල අක්කර විසිපහක පමණ භූමි භාගයක් තුළ විදුදය සරසවිය ස්ථාපිත කිරීමට සෝරත හිමිපාණෝ පියවර ගත්හ. මෙවන් පින් බිමක පිහිටි වර්තමාන ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය තුළ 1979 වසරේ සිට ක්‍රියාත්මක වන බාහිර විභාග ඒකකය විසින් නිල වශයෙන් පවත්වන්නට යෙදෙන මෙම ප්‍රථම බාහිර උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයේදී උපාධි ලබන ප්‍රථම උපාධිධාරීන් කණ්ඩායමට ඇතුළත් වීමේ භාග්‍යය අද දින උපාධි ලබන ඔබ සැමට උදා වී ඇත. එසේම 1960 ගණන්වලදී කළමනාකරණ අධ්‍යයන ක්‍ෂේත්‍රය ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළට හඳුන්වා දීමට පුරෝගාමී වූ මෙම විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රථම උපකුලපති පූජ්‍ය වැලිවිටියේ ශ්‍රී සෝරත නාහිමියන්ගේ 40 වන ගුණසමරුව හෙටට (ජූලි 17) යෙදී තිබේ. මෙම කරුණු දෙක නිසා අද ඓතිහාසික දිනයක් ලෙස සැලකිය හැක.

ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය අද දින මෙම උපාධි ප්‍රදානය කරන්නේ විශ්වවිද්‍යාලයට පැමිණීමේ භාග්‍යය නොලද නමුත්, මහත් වූ චිත්ත ධෛර්යයකින් යුක්ත අනේකවිධ දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ ස්වයං අධ්‍යයනයෙහි යෙදෙමින්, විශ්වවිද්‍යාලයේ ඇදුරන්ගේ අනුග්‍රහය සහ උපදේශ යම්කිසි ප්‍රමාණයකින් ලබමින් තම අධ්‍යයන කටයුතුවල අරමුණු සාර්ථක ව ඉටු කර ගත් තරුණ තරුණියන් සඳහා වීම අප සියලුදෙනාගේ ම සතුටට හේතුවකි. නිදහස් අධ්‍යාපනයෙහි වරප්‍රසාද භුක්ති විඳිමින් ශාස්ත්‍ර හැදෑරූ අයෙකු ලෙස තවදුරටත් එකී නිදහස් අධ්‍යාපන සංකල්පය ආරක්ෂා කරමින් එය ප්‍රවර්ධනය කිරීම ගැන ද, විශ්වවිද්‍යාලයක් තුළ අභ්‍යන්තර ශිෂ්‍යයෙකු හෝ ශිෂ්‍යාවක ලෙස ශිල්ප කිරීමේ ආස්වාදය ගිලිහී ගිය තරුණ කැලකට බාහිර ශිෂ්‍යයෙකු ලෙස උපාධියකට උරුමකම් කීමට මං පෙත් විවර කෙරුමට පෙරමුණ ගෙන ක්‍රියා කිරීම පිළිබඳ ව මාගේ අභිනන්දනය ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයටත්, එහි උපකුලපතිතුමා ප්‍රමුඛ සනාතන සභාවට සහ මේ සඳහා ඇපකැපවී සිටින

සියලු ම පීඩවල ආචාර්ය මණ්ඩලයටත් පිරිනමමි. දැනට ක්‍රියාත්මක වන නිදහස් අධ්‍යාපනය තවදුරටත් පෝෂණය කරමින් වඩාත් අර්ථාන්විත ව රටේ උන්නතියට එළඳායී වන පරිදි ඉදිරියට ගෙන යාම, වත්මන් රජයේ ද පරම බලාපොරොත්තුව යි. ඉතා විශාල පරිමාණයෙන් ලැබෙන විදේශ ආධාරවලින් උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයෙහි මෙන් ම පාසල් පද්ධතියෙහි කෙරෙන සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය හා අනෙකුත් ආයතන මගින් ලබාදෙන වෘත්තීය අධ්‍යාපනය තුළ ද ඉතා පුළුල් නවීකරණයක් දියත් වෙමින් තිබුණ ද එයින් මේ දක්වා ලබා දුන් නිදහස් අධ්‍යාපනය කිසිදු ලෙසකින් කපාහැරීමක් අරමුණු නොකෙරෙන බව අවධාරණය කළ යුතු ය. රාජ්‍ය නොවන ආයතනවල සහ වෘත්තීයයන්ගේ සහභාගීත්වය අපේක්ෂා කරන්නේ රජයේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්ති සහ සැලසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පරිපූරකයන් ලෙස දායකවීමට යි.

වඩාත් පුළුල් අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ යටතේ නවීන ලෝකයට ගැළපෙන හා රටේ ආර්ථික සංවර්ධන අරමුණු සහ උපාය මාර්ගයන්ට වඩාත් උචිත වන අයුරින් අප වර්තමානයේ මුහුණ දී ඇති බොහෝමයක් ගැටලුවලට පදනම වූ දිළිඳුකම සහ උග්‍ර සේවා විසුකතියට විසඳුම් ලබාදීමට උපකාරී වන වඩාත් යථාර්ථවාදී සහ ප්‍රායෝගික, විෂය මාලාවක් සහ අධ්‍යාපන යාන්ත්‍රණයක් රට තුළ ස්ථාපිත කිරීමට අපි අපේක්ෂා කරමු. සාම්ප්‍රදායික ව පවත්වාගෙන යනු ලබන ශාස්ත්‍රීය පාඨමාලාවට අතිරේක ව නව වින්තනයක් ප්‍රචලිත කිරීමට අත්වැල් සපයන, එසේම වර්තමානයේ පවතින තරගකාරී ආර්ථික රටාව තුළ රැඳී සිටීමට සහ ප්‍රගමනය වීමට අත්‍යවශ්‍ය වන නිපුණතා සහ කුශලතා ප්‍රවර්ධනය කරවන නවීන පාඨමාලා හඳුන්වාදීම සහ සාර්ථක ව කරගෙන යාමට ශ්‍රී ලාංකේය විශ්වවිද්‍යාලය උත්සුක විය යුතු ය.

විශ්වවිද්‍යාලය විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන අභ්‍යන්තර උපාධි පාඨමාලා පමණක් නොව බාහිර උපාධි පාඨමාලා ද පුළුල් කිරීමට සහ නවීකරණය කිරීමට කටයුතු කළ යුතු කාලය දැන් එළඹ ඇත. කළමනාකරණ කුශලතාවන් සහ තාක්ෂණික දැනුම දීප ව්‍යාප්ත ව බෙදා දෙන වැඩ පිළිවෙළවලට එම ආයතන යුහුසුලු ව අවකීර්ණ විය යුතු ය. මේ පිළිබඳව සහ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ සිදුවෙමින් පවතින නවීකරණයන් මෙන් ම ඒවායේ ඇති අදාළත්වය පිළිබඳ ව කරුණු කීපයක් ගෙනහැර පෑමට මම කැමැත්තෙමි.

1948 බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය අවසන් වීමත් සමඟ අප අපේ ම පාලනයක් යටතේ ස්වාධීන ස්වෛරී රටක් ලෙස කටයුතු කරන්නට පටන් ගත්තෙමු. එහෙත් ගත වූ අවුරුදු 55 තුළ අප ලබා ඇති දේශපාලනික, ආර්ථික සහ සමාජීය වර්ධනය පිළිබඳ සැහීමකට පත්විය නොහැකි බව බොහෝ දෙනා පිළිගන්නා කරුණකි. මේ කාලය තුළ විවිධ සංග්‍රාමයන්හි අපි නියැළුණෙමු. වරෙක දේශපාලන මතිමතාන්තර සංග්‍රාමයක ද, ඉන් පසුව ඒ තුළින් ම පැන නැගුණු මිනිස් ඝාතන සංග්‍රාමයක ද 2001 වසර අවසානය වන තෙක් නියුක්ත වූවෙමු. මේ අතරතුර දශක කිහිපයකින් අපට පිටුපසින් සිටි අප කලාපයේ සහ තදාසන්න කලාපවල රාජ්‍ය, ආර්ථික සහ සමාජීය වශයෙන් දශක කීපයකින් අපට වඩා ඉදිරියට යෑමට සමත්ව සිටී. අපට අත් වූ අවාසනාවන්ත ඉරණම, දැඩි ආර්ථික පසුබැස්ම, සමාජ ප්‍රභේදනය, දහස් සංඛ්‍යාත ජීවිත අහිමිවීම ආදීන් ඒ සංග්‍රාමයන් මගින් අප වෙත ළඟා කර දුන් විනාශකාරී ප්‍රතිඵලය යි.

ගෝලීයකරණය තුළින් සිදුවී ඇති සහ සිදුවෙමින් පවතින වෙනස්කම්, දැනුම හැකියාව රජකරවන සීමා මායිම් රහිත (Borderless) තරඟකාරී ලොවක් නිර්මාණය කොට ඇත. අනාගත සෞභාග්‍යය සඳහා විවෘත ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවල බලපෑම්වලින් හා උපනතින්වලින් කිසිම රටකට බැහැර විය නොහැකි තත්ත්වයක් උදා කර ඇත. රටරටවලට, විශේෂයෙන් ම තුන්වැනි ලෝකයේ රටවලට තනි

තනිව නැගී සිටීමේ හැකියාවක් මේ ගෝලීයකරණ විශ්වය තුළ දැන් නැත. තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණයේ වර්ධනයත් සහ ඇතැම් භාෂාවන් විශ්ව භාෂාවන් බවට අවතීර්ණය (Emergence) වීම මෙතෙක් කල් ජාතීන් අතර බාධකයන් ව පැවති දුරස්ථභාවය සහ සන්නිවේදන නොහැකියාව අර්ථ ශූන්‍ය කර ඇත. මෙ මගින් තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණ කුසලතාව හා විශ්ව භාෂා ඥානය, දැනුම සහ හැකියාව මුල්කර ගත් අනාගත සීමා මායිම් නොමැති ලොව තුළ ජයග්‍රහණය සඳහා අවශ්‍ය ම කුසලතාවන් බවට පත්ව ඇත. මේවා නොයෙක් ආකාරයේ විෂයයන් සහ ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව දැනුම සහ හැකියාව ලබා ගැනීමේ මූලික මෙවලම් බව පිළිගත යුතු ය. ඒවා රටක තරඟකාරී හැකියාවේ තීරකයන් බවට පත් ව ඇත. රටක් අත්කර ගත් ආර්ථික සංවර්ධනයේ මට්ටම මනින මිණුම් දඩු බවට පත්ව ඇත. තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය අතින් ඉතා ඉහළ ම මට්ටමක් හිමි කර ගත් ෆින්ලන්තය, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය, සිංගප්පූරුව, ස්වීඩනය, අයිස්ලන්තය, කැනඩාව, ඩෙන්මාර්කය, කායිවානය හා ජර්මනිය යන රටවල් ලෝකයේ ඉහළම ඒක පුද්ගල ආදායම වාර්තා කිරීමට සමත් ව ඇත. තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය සහ ආර්ථික සංවර්ධනය අතර දැඩි සම්බන්ධතාවක් මෙයින් තහවුරු වේ.

මේ පසුබිම තුළ ලංකාවේ අනාගත අභිවෘද්ධිය සඳහා අනුගමනය කළ හැකි ඉතා දුරදර්ශී උපාය මාර්ගයක් නම් සර්වග්‍රාහී (Comprehensive) මානව සම්පත් සංවර්ධනය යි. එය ළඟා කර ගත හැක්කේ සමස්ත අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය ම ඉතා පුළුල් නවීකරණයකට භාජනය කිරීම මගිනි. එම නවීකරණ ක්‍රියාවලිය සමස්ත විශ්වවිද්‍යාලයීය පද්ධතිය තුළ මෙන් ම සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය වන පාසල් පද්ධතිය තුළ සහ වෘත්තීය අධ්‍යාපනය තුළ ද සිදුවිය යුතු ය. වර්තමාන රජය රටේ සංවර්ධනය සඳහා ප්‍රමුඛ අවශ්‍යතාවක් වශයෙන් මෙය හඳුනා ගෙන ඇත. ඒ සඳහා සැලසුම් කොට ක්‍රියාත්මක කිරීමට දැනටමත් පියවර ගෙන ඇත. ඉතා කෙටියෙන් මේ සඳහා ගෙන ඇති වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව සඳහන් කරනු කැමැත්තෙමි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය දැනටමත් තොරතුරු සන්නිවේදන කුසලතාව පාසල් දරුවන් තුළ කුළුගැන්වීම සඳහාත් විශ්ව භාෂාවක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාව හඳුන්වා දීමටත් දැවැන්ත කඩිනම් ක්‍රියාවලියක් ආරම්භ කර ඇත. මේ සඳහා ලෝක බැංකුවෙන්, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවෙන් අනුග්‍රහය අපට ලැබී ඇත. මේ වර්ෂය අවසාන වන්නට පෙර ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවේ මූල්‍ය අනුග්‍රහයෙන් ක්‍රියාත්මක වන ද්විතීය අධ්‍යාපන නවීකරණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ පාසල් කේන්ද්‍රීය පරිගණක ඉගැනුම් මධ්‍යස්ථාන 800ක් පිහිටුවීමට අපේක්ෂිත යි. දැනටමත් මෙවැනි මධ්‍යස්ථාන 212ක් දිස්ත්‍රික්ක 22ක ඉතා සාර්ථක ව විවෘත කර ඇත. මීට අමතර ව මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ ම තවත් මධ්‍යස්ථාන 200 ක් 2004 වර්ෂය ඉක්මවන්නට පෙර පිහිටුවීමට සැලසුම් කර ඇත. විශ්ව භාෂාවක් ලෙස ඉංග්‍රීසි භාෂාව දෙයාකාරයකින් හඳුන්වා දීමට ද පියවර ගැනෙමින් පවතී. එක් පියවරක් නම් ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගෙන ගැනීමට මෙන් ම ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලබා ගැනීමේ පහසුකම් ද ඇති කිරීම යි. ලෝක බැංකු ආධාර ඇති ව ක්‍රියාත්මක වන මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ පාසල්වල ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික මට්ටම්වල මෙන් ම ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනවල ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීම ද පුළුල් කෙරෙනු ඇත. මුළු විශ්වවිද්‍යාල ක්ෂේත්‍රය තුළ ම මෙවැනි නවීකරණයන් රැසක් දියත් කිරීම වර්තමාන රජයේ අපේක්ෂාව යි. ඒ සඳහා මූලික පියවර රැසක් ඉතා සාර්ථක ව මේ වන විටත් ගෙන ඇත.

මේ නවීකරණ ක්‍රියාවලිය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය තවත් සාධක කීපයක් ඇත. එනම් විශ්වවිද්‍යාලයීය විද්‍යාර්ථීන්ගේ උනන්දුව සහ දායකත්වය, පාසල්වල ගුරු භවතුන්ගේ නොමසුරු දායකත්වය සහ කැපවීම, පාසල්වල සිසු දරුවන්ගේ අවබෝධය සහ කැපවීම සහ දෙමවුපියන්ගේ මගපෙන්වීම සහ දිරිගැන්වීම යි. තවදුරටත් ශූන්‍ය දේශපාලන මතිමතාන්තරවල එල්ල නොගෙන අධ්‍යාපන කටයුතුවල කැපවීමෙන් යුතු ව නියැලීමට සිසු දරුවන් මෙහෙයවීම විශ්වවිද්‍යාල සහ

ආචාර්යවරුන්ගේ සහ පාසල් ගුරුවහුන්ගේ වැදගත් කාර්යභාරයක් විය යුතුවාක් මෙන් ම එය දෙමව්පියන්ගේ මැදිහත් වීමෙන් ද සිදුවිය යුත්තකි. ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතික උරුමයන් ඉදිරියට ගෙන යමින් සමාජ සාරධර්ම සහ වටිනාකම් අගයන දූ දරුවන් පිරිසක් රටට දායාද කිරීමට මේ සියලු කොටස් එකතු විය යුතු ය. උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා සරසවි, අනෙකුත් කාර්මික විද්‍යාලය සහ තාක්ෂණික ආයතනවලට පිවිසෙන මේ රටේ උගත් සහ බුද්ධිමත් තරුණ කැළ තම අධ්‍යාපන අරමුණුවලින් බැහැර කරවමින් විනාශකාරී වැඩ පිළිවෙළ කෙරෙහි යොමු කරවන බලවේගවලින් ආරක්ෂා කර ගැනීම අප සැම දෙනාගේ ම යුතුකමක් සහ වගකීමකි. දිළිඳු රටක් වන ශ්‍රී ලංකාව දශක දෙකකට වැඩි කාලයක් දිග ඇදුණු වාර්ගික යුද්ධයකින් හෙම්බත් වී ආර්ථික පසුබෑමකට සහ විශාල ණය බරකට හසු වී සිටියි. මෙවැනි පසුබිමක් යටතේ ඉතාමත් අපහසුවෙන් සොයාගන්නා මුදල් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ නිසි අන්දමින් ඵලදායී ලෙස ආයෝජනය නොවූණ හොත් අපේ අනාගත ඉරණම තවත් කනගාටුදායක මෙන් ම දුක්බිත එකක් ද විය හැකි ය. එම නිසා ඉතාමත් දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය උදෙසා යොදවන මුදල්වලින් විසුලු ඵලනෙළා ගැනීම උදෙසා අපගේ දරුකැළ මෙහෙයවීම ඉතාමත් වැදගත් වේ. ඒ සඳහා නිසි මඟ පෙන්වීම සහ උපදෙස් ලබාදීම අප අතින් සිදුවිය යුතු වැදගත් කාර්ය භාරයකි; සමාජ යුතුකමකි. නිසි සන්නිවේදනය මගින් ජාතීන් අතර මනා සහජීවනයක් ඇති කර ගත හැකි අතර එමගින් ඔවුනොවුන් අතර පවතින අනවබෝධය ඉවත් කර ගැනීමට හැකි වේ. මීට අමතර ව මෙම භාරදූර කටයුත්ත සාර්ථක ව කරගැනීම සඳහා රාජ්‍ය නොවන අංශවල සහ වෘත්තිකයන්ගේ දායකත්වය ද අත්‍යවශ්‍ය ව පවතී. ඔවුන් සැමදෙන ක්‍රියාකාරී ව අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති කළ යුතු නවීකරණයන් සඳහා දායකත්වය ලබාදිය යුතුය. එය ඉහතින් සඳහන් කළ අන්දමට රජයෙන් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන වැඩ සටහන්වලට පරිපූරකයන් වනු ඇත. එය සැම ජන කොට්ඨාසයකට ම සංවර්ධන ඉඩ ප්‍රස්තා කඩිනම් ව ළඟා කර දීමට පිටිවහලක් වනු ඇත.

මේ ද්විවිධ උපාය මාර්ග මගින්, එනම් තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය සහ විශ්ව භාෂාවක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි දැනුම පුළුල් කිරීම තුළින්, අපට අහිමි වූ අතීතය යළි හිමිකර ගන්නට, නව තාක්ෂණයෙන් අධිවේගයෙන් ඉදිරියට යන ලොව කරා ජව සම්පන්න පිම්මකින් අවතීර්ණ වන්නට, එහි ඵල නෙළා ගන්නට අපේ වර්තමාන සහ ඉදිරි පරම්පරාවලට පිටිවහලක් වේය යන්න අපේ අපේක්ෂාව යි.

විශ්වවිද්‍යාලවලින් පිට වූ උපාධිධාරීන් මෙන්ම විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යාපනයේ නිරත ව සිටින සිසුන්ට ද අනාගත අභියෝගයන්ට මුහුණදිය හැකි වන්නේ විශ්ව භාෂාවන් සහ තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණ දැනුම තමන් හදාරන අනෙකුත් විෂයන්ට අමතර ව ප්‍රගුණ කළ හොත් පමණි. බොහෝ විශ්වවිද්‍යාලවල දැනටමත් මෙයට අවශ්‍ය පහසුකම් ලබා දී තිබුණත් මේවා පරිහරණය කරනු ලබන්නේ ඉතා සීමිත පිරිසකි. මෙය වහා ම වෙනස් විය යුත්තකි. විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් ද මෙම වෙනස ඇති කරලීමට කඩිනම් උපාය මාර්ග හඳුන්වා දෙමින් දායක විය යුතු ය. අද දින උපාධි ගන්නා ඔබ සියලුදෙනා ජීවිතයේ වැදගත් ජයග්‍රහණයක් ළඟා කරගෙන ඇත. බාහිර සිසුන් වශයෙන් ඇතැම් විට රැකියාවල ද නියුක්ත වෙමින් අධ්‍යයන කටයුතුවල නියැලෙන අතරතුර ඉහත කී කුසලතාව ලබා ගැනීමට ඔබ දැනටමත් අවධානය යොමු කර ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි. එය ඔබ උපාධිය තුළින් ලබාගත් ජයග්‍රහණය වඩවඩාත් ඔපවත් වීමට සහ රටට වැඩදායී වීමට හේතුවක් වනු ඇත. අද දින උපාධි ලබාගන්නා සියලු දෙනාට ම ඉතා දීප්තිමත් අනාගතයක් නැවතත් ප්‍රාර්ථනා කරමි.

සරසවි තුරු සෙවණේ අධ්‍යාපනය හැදෑරීමේ භාවිත්මක සුවය ලකුණක් හෝ දෙකක් අඩුවීම නිසා අහිමි වී ගිය අපේම කරුණ කරුණයන් රැසකට ඔවුන් විසින් අත්කරගත් උපාධිය නැමැති ජයග්‍රහණය ඉතාමත් ගෞරවනවිත අන්දමින් ලබාගැනීමට මෙවන් ප්‍රභාස්වර උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයක් සංවිධානය කිරීම පිළිබඳව ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපතිතුමා ඇතුළු සමස්ත අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයටත් ලේඛකාධිකාරීතුමා ඇතුළු අනධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයටත් මේ රටේ මානව සම්පත් සංවර්ධන, අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු භාර ඇමතිවරයා ලෙස මගේ හෘදයාංගම ස්තූතිය පළ කරමි. මෙවන් උපාධි ප්‍රදානෝත්සව දේශනයකට ආරාධනා කිරීමෙන් මා වෙත කරන ලද ගෞරවය පිළිබඳව නැවත වරක් කෘතඥතාව පළ කරමින් මාගේ දේශනය අවසන් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

2003.07.16

New Trends in University Education: The Need for Re-evaluation and Reform

Dr. Karunasena Koditueakkau

I consider it a privilege and an honour to deliver this keynote address at this convocation ceremony held to award degrees to the graduates of the external degree programme of the University where I served first as a lecturer, then as competent authority, and finally as the Vice Chancellor.

Vidyodaya Pirivena which was founded in Maligakanda, Colombo, under the leadership of Venerable Hikkaduve Sri Sumangala Nayaka Thero in 1873 was granted the University status since 1959. The first Vice Chancellor of this University was Venerable Welivitiye Sri Soratha Nayaka Thera. He was able to develop this University into a center of higher learning with his indefatigable strength and courage overshadowing even other contemporary universities. The Venerable Thero was the pioneer of introducing the field of management in to Sri Lankan universities. Later he was able to establish this University in 25 acres of land which was originally donated to Sri Sunethra Devi Pirivena of Pepiliyana by the King Parakramabahu VI in order to transfer merit to his mother, queen Sunethara Devi. The University of Sri Jayewardenepura, which is located on this land, thus epitomises this meritorious act of the royal family. The university established a separate unit since 1979 for the external degree examinations. This is its first batch of students to receive degrees at a convocation ceremony. The 40th anniversary of the demise of the late Venerable Sorata will be commemorated at a ceremony tomorrow, the 17th of July. Due to these two reasons, I consider today to be a historic day.

I am extremely happy to hear that the University of Sri Jayewardenepura has organized this ceremony to award degrees for these young men and women who have achieved their academic goals with determination largely through self-study, with some guidance and assistance of the resources of the University. I myself, as a beneficiary of the free education system, salute the University of Sri Jayewardenepura, the Vice Chancellor, the members of the Senate and the Faculty Members for their effort to preserve and develop the concept of free education in this country. It is the fervent hope of the present government to foster and develop meaningfully the free education system in Sri Lanka. Although a comprehensive modernization is now taking place in the general and vocational education system due to the large amount of foreign aid coming in, this is not intended at all to curtail the existing free education of the country. The participation of non-governmental organizations and professionals is expected to be of complementary assistance to implement the educational policy and planning of the government.

We intend to establish realistic and practical educational programmes in order to alleviate the many problems such as poverty and unemployment that we face today in this country. These programmes should be carried out under broad educational reforms in accordance with the aims and objectives related to the economic development of the country and the needs of the modern world. The attention

of the Sri Lankan universities must be geared to introduce and conduct new academic programmes. These new programmes, in addition to the existing academic courses, must help the society to develop its new thinking process and to build up proficiency and skills needed to survive within this competitive economic framework of today.

It is high time for us to consider modernizing and reforming not only the existing internal degree programmes but also the external degree programmes of the universities. The Universities should develop and distribute management skills and technical knowledge among the young men and women through out the island. I would like to elaborate on this point as well as on the reforms and their relevance to the field of education.

With the termination of the British administration in 1948, we began to govern this country as an independent nation. However it is a well known fact that the political, economic and social development of the country since then have been unsatisfactory to say the least. During this time we engaged in two battles which lasted up to the end of the year 2001, beginning with a political and ideological battle which ultimately led to massive human destruction. The governments of our neighbouring countries as well as others in the region, which used to trail behind us in development by a number of years, have now superceded us by several decades. Severe economic regression, the disintegration of our society, the loss of thousands of human lives and other misfortunes are the disastrous results that we gained by this.

The changes that the globalization process has brought and is still bringing have created a borderless competitive world where knowledge and skills are given pride of place. A situation has been created where no country can achieve successful development without obeying the dictates of a laissez-faire economy. No chance is given for a country, specially a third world country, to develop in isolation in this globalized world. The lack of a medium of communication and distance that had posed obstacles to the relationship among countries are now rendered meaningless by the emergence of some languages as universal languages and the development in the field of information technology. Thereby, knowledge of a universal language and skill in information technology are prerequisites for meeting the challenges of this borderless competitive world. They have become the basic tools for gathering skills and competitiveness of a particular society. They have become a determiner of economic progress. Countries like Finland, The United States of America, Singapore, Sweden, Iceland, Canada, Denmark, Taiwan and Germany which had paid attention to developing their skills in information technology record the highest per capita income. This has proved the link between information technology and economic development.

Given this background, the most farsighted step we can take today for the future prosperity of Sri Lanka is comprehensive human development. This can be done only by completely overhauling and modernizing the field of education. This modernizing process should take place not only at a university level but also at the level of “general education” which includes the school system and the vocational training institutes. The present government has recognized this need as a priority in development. Already steps have been taken to plan implemented action. I would like to speak briefly about some of

these. The Ministry of Education has already launched a massive project to develop the skills of school children in information technology and to introduce English as a universal language. We have been given aid by both the World Bank and the Asian Development Bank for this purpose. 800 school computer centers will be established before the end of this year under the secondary education development project funded by the Asian Development Bank. Already 212 centers in 22 districts have been successfully established. In addition, steps will be taken to create 200 more centers before the end of 2004. English will be introduced as a universal language in two ways. That is, by providing opportunities for the learning of English as well as creating the possibility of studying in the English medium. The teaching of English will be broadened at primary and secondary levels at schools as well as in the national institutes of education by this project funded by the World Bank. The present government hopes to make a series of changes in the entire university system as well. The first successful step has been taken towards it already.

There are some more essential elements needed for this modernization process. That is the interest and the contribution of the university community, the generous commitment and contribution of school teachers, the understanding and commitment of university and school students, the guidance and encouragement of parents. It is an important task of the academic staff of the universities as well as the school teachers to guide students towards commitment to their education instead of belief in meaningless political ideologies and this should be done with the involvement of parents as well. These elements should join together in order to endow the country with a group of sons and daughters who evaluate social values within the cultural tradition of Sri Lanka. It is our duty and responsibility to protect the intelligent and educated young men and women who pursue their higher studies in universities, technical colleges and other institutes of higher learning. We must prevent them from getting involved in destructive forces that obstruct their academic goals. Sri Lanka is a poor country. It has suffered greatly due to debt, economic recession and an ethnic war which lasted for more than two decades. Our future destiny under these circumstances will be an unhappy one if we do not invest properly the money that we receive in education. Therefore it is very important to direct our young men and women to achieve beneficial results from the money that we spend for education. Our duty is to advise and direct them in the correct path. It is a social responsibility. We can create the mutual understanding and ethnic harmony through the proper communication. In addition, the non-governmental sector and professionals should also contribute towards this process. They should actively contribute towards the changes taking place in the field of education. In this way they will complement the programmes initiated by the government. This will help in providing development opportunities to all sectors of society.

We hope that this two fold effort that of providing opportunities for developing skills in information technology and of learning the universal language will enable the present and future generations to capture a past that they had lost and to enter the fast moving world of information technology with a giant leap to have a share of all benefits.

Graduates as well as undergraduates will be able to face the challenges of the future if only they are equipped with knowledge of information and universal language in addition to the subjects they have

studied. Though many universities have already given the necessary resources for this purpose, only a very few students make use of them. This has to change. University lecturers should make suggestions as to how things could be improved and make a speedy contribution towards this change. All of you who are receiving degrees today have achieved an important victory in your life. I trust you that you would have given thought to the acquiring of the skills that I have talked about, along with this education you have received as external students perhaps while you were involved in a profession. This will make the victory you have achieved by being honoured with a degree, so much the greater.

As the Minister of Human Resources, Education and Cultural Affairs, I wish to convey my heartfelt thanks to the Vice Chancellor, the academic staff, Registrar and the administrative staff for organizing this excellent convocation ceremony to award external degrees for these young men and women who have missed the opportunity by one or two marks to enter the university as internal students. I would like to conclude my speech by wishing all of you a very bright future and also by expressing my gratitude to the university for inviting me to deliver this convocation address.

2003.07.16